

سیر صعودی کاپیتال و نزولی درآمد کارگران!

مظفر

۲۰ خرداد ماه ۱۳۹۰

دوشنبه ۶ جون TUC مرکز اتحادیه‌های انگلستان در یک گزارش اعلام کرد درآمدهای حداقل و متوسط ۲۷ درصد افزایش یافته است. واقعیت امر اینست که این گزارش مسایل مهمتری را نیز در بر دارد. مسایلی که مستقیم مربوط می‌شود به استثمار شدید کارگران و بزرگ و بزرگتر شدن سرمایه. افزایش دستمزدی که TUC بعد از ۳۰ سال سکوت در مورد آن صحبت می‌کند سیر نزولی درآمدهای کارگران و زحمتکشان جامعه بریتانیا را نشان می‌دهد.

TUC بدون اینکه توضیحی به کارگران و جامعه انگلیسی بدهد، خبر از افزایش درآمد کم درآمدها را می‌دهد، اما در جدول‌های که در این گزارش آمده است این افزایش در حقیقت در مقابل افزایش قیمت‌ها و مایحتاج کارگران زحمتکشان کاهی است از کوهی.

از نیمه دوم سال ۱۹۷۰ تاکنون مزد کم درآمدها ۲۷ درصد و آنانکه مزد متوسط می‌گیرند ۵۶ درصد افزایش یافته است. این در حالی است که در همین دوره اقتصاد انگلستان دوبرابر افزایش داشته است. به معنی دیگر سرمایه‌ی سرمایه‌داران در این کشور دو برابر شده است. و باز به معنی دیگری یعنی سرمایه‌داران توانسته‌اند در سایه دموکراسی اقتصادی بورژوازی، آن حداقل دستمزدی را که به کارگران و زحمتکشان داده‌اند باز پس بگیرند. شاید کسی سوال کند اگر این چنین است پس کارگران و زحمتکشان با چه پولی زنده مانده‌اند؟ این سوال به جای است، اما جواب این سوال را در همین گزارش TUC داده است. (با وام‌های بانکی و اعتباراتی که کردیت کارت‌ها در اختیار آنان می‌گذارند و کارگر باید تا آخر عمرش به هر کاری و با هر دستمزدی تن دهد)

با نگاهی به آمار و ارقام رسمی منتشر شده توسط دولت‌های و اتحادیه‌ها، در این دوره ۳۰ ساله متوجه می‌شویم که مزد کارگران و زحمتکشان کم در آمد چندین برابر به زیر صفر رفته است. شماری از کارگران و زحمتکشانی که در این دوره سی ساله با تلاش و تن دادن به اضافه کاری و یا در دو جا کارکردن توانسته‌اند با وام بانکی خانه‌ای خریداری کنند در پایان این دوره خانه را از دست داده و هنوز بدهکار بانک‌ها هستند.

جالب توجه است که افزایش حداقل دستمزد در این سی سال با تمام اعتراض‌های کارگران و تلاش‌های که اتحادیه‌های کارگری انجام داده‌اند بین ۱۵٪ تا ۲۷٪ بوده است. اما افزایش سرمایه ۱۰۰٪. شرایط زندگی و امرار معاش در انگلستان در ایام بحران‌ها و رکود اقتصادی بیش از اندازه به کارگران فشار آورده و هیچگاه همخوانی با رکود و بحران نداشته است.

گزارش مذکور نشانده افت دائمی دستمزدها بوده است. این دوره سی ساله دستمزد کارگران کم در آمد هرگز رشدی نداشته است. یا برابر قوانین و قراردادهای من در آوردی توسط بورژوازی و اتحادیه‌ها کارگری طوری بوده است که شامل اکثریت کارگران که کم درآمدترین بخش جامعه میباشند نشده است.

در گزارش آمده است، فشارهای اقتصادی بر کارگران و زحمتکشان در سی سال گذشته به صورت باور نکردنی در مقابل رکود اقتصادی و بحران‌ها همواره رو به افزایش بوده است. نرمال زندگی کارگران و زحمتکشان که حداقل دستمزدها بر اساس آن تعیین می‌شود، در انگلستان همواره زیر خط فقر بوده است.

گزارش اسنادی را ارائه می‌دهد که گویایی از دیداد حجم سرمایه به میزان دوبرابر در این دوره بوده است. گزارش افزایش درآمد بخش‌های از جامعه را با افزایش دستمزد کارگران و زحمتکشان کم در آمد چنین مقایسه می‌کند. (افزایش درآمد دکترها، تکنیسین‌های وزارت بهداشت و درمان، متخصصین تندرستی بالای ۱۵۳٪، افزایش درآمد قضات، وکلا و حقوق دانان، بالای ۱۱۴٪ بوده است. اما در مقابل از سال ۱۹۷۸ تاکنون، افزایش درآمد ناواها زیر ۱٪ بوده است. همچنین افزایش درآمد رانندگان لیفتراک و بالابرها زیر ۵٪ و درآمد کلفت و نوکرها زیر ۳٪ بوده است.)

در گزارش نکته‌ای دیگری نیز آمده است، آن بخش از جامعه که دارای درآمد متوسط هستند، برای باقی ماندن در این حد همواره خود را به صورت ارزان در بازارهای کار در معرض فروش قرار می‌دهند و با گذراندن کورس‌های آموزشی کوتاه مدت مهارت‌ها و دانش خود را بالا می‌برند و با همدیگر رقابت دارند. اما با وجود همه اینها در سی سال گذشته افزایش درآمد این بخش نیز بیش از ۵۳٪ نبوده است.

گزارش در بر گیرنده مطلب روشن و مستند در مورد کارگران صنعتی نمی‌باشد. در مورد این بخش از کارگران تنها آمده است در حالیکه در این سی سال حداقل دستمزد از ۱ پوند انگلیسی در سال ۱۹۷۰ به ۵ پوند و ۷۵ سنت در سال ۲۰۱۱ رسیده است، گاهی سطح درآمد کارگران صنایع و مجتمع‌های صنعتی به ساعتی ۱۱ ممیز ۰۹ پوند نیز رسیده است. حتا این افزایش درآمد برابری با شاخص امرار معاش و بحران و رکودهای جاری در این دوره را نداشته است و کارگران این بخش نیز زیر فشارهای معیشتی بوده‌اند.

گزارش TUC حاکی این مطلب است که در دوره نامبرده بالا هیچگاه درآمد دو بخش کم درآمدها و متوسط درآمدها توانایی برابری با رکود اقتصادی در و افزایش قیمت‌ها را در انگلستان نداشته است. TUC بعد از ۳۰- سال مهر سکوت را شکسته و به نمایندگی از جانب کارگران، آن هم بعلت نزدیکی انتخابات‌های آینده صدایش بلند شده است که افزایش قیمت‌ها و رکود اقتصادی باعث سقوط بخش عمده‌ای از کارگران با درآمد متوسط بوده است. این بخش به ناچار خانه‌های قسطی خود را رها کرده و از ترس زندان و عقوبت‌های دادگاه‌ها از قید مبلغ پیش قسط‌های که پرداخت کرده‌اند گذشت کرده و تن به هر کاری می‌دهند تا بتوانند امرار معاش کنند.

گزارش اتحادیه مرکزی نگرانی خود را از بازگشت وضعیت اقتصادی موجود به سال‌های ۱۹۷۰ اظهار می‌دارد. گویا در آن دوره کنترل و مدیریت بر اقتصاد جامعه بسیار ضعیف و عامل مهمی در جلوگیری از پیشرفت صنعتی بوده است. همچنین بد مدیریت اقتصادی دولت‌ها در آن دوره باعث افزایش فاصله طبقاتی شده است. بر مبنی آن مدیریت کاپیتالیزم گنده و گنده‌تر شده و کارگران فقیر و فقیرتر شده‌اند.

مدیر کل کنونی اتحادیه‌های مرکزی برندن باربار Brendan Barbar می‌گوید "در انگلستان سرمایه‌داران در این ۳۰ ساله قدرت اقتصادی‌شان روز بروز در حال افزایش بوده است. اما گروه کوچکی از سرمایه‌داران کنترل کل اقتصاد جامعه را در کنترل خود داشته‌اند و بانی سیه روزی کارگران و بی خانمانی آنها بوده‌اند. آیا منظور باربار اینست که سایر سرمایه‌داران کارگران را استثمار نکرده‌اند؟ نه منظور ایشان اینست که کارتل‌های انگلیسی هستند که کل جامعه سرمایه‌داری بریتانیا را تحت کنترل خود دارند و نقش اساسی در اوضاع بغرنج و بحرانی برای کارگران و زحمتکشان به عهده آنها است که تعدادشان نیز از پنجه‌های دست تجاوز نمی‌کند.

مردم همیشه رکود و تورم اقتصادی را به سرمایه‌داران و دولت‌های آنان گوش زده کرده‌اند. گوشزد کرده‌اند که کم درآمدها یعنی کارگران و زحمتکشان ۹۰٪ از جامعه هستند و توانایی رقابت به رکود اقتصادی و برابری با افزایش قیمت‌ها را ندارند. مردم اعتراض خود را علیه گرانی مسکن و از دست دادن خانه‌هایشان و بدهکار بودن به بانک‌ها را بدون اینکه خانه‌ای داشته باشند به گوش مسئولین رسانده‌اند.

بحران مالی باید مدیریت شود و فشارهای آن بر کارگران و زحمتکشان سرشکن شود این قانون راه حل بحران نزد سرمایه‌داری است. در انگلستان بحران‌های اقتصادی باعث گردن کلفت تر شدن تعداد اندکی سرمایه‌دار و به ورطه نابودی کشاندن بخش زیادی از کارگران بوده است."

جدول تغییر درآمدها از سال ۱۹۷۸ تا سال ۲۰۰۸

نوع شغل	تغییرات (افزایش) در درآمد (درصد)
بهداشت و درمان	۱۵۳
قضات و وکلای دادگستری	۱۱۴
دبیران دبیرستان‌ها	۶۷

۶۵	معمار و نقشه بردار
۶۰	حسابداران
۶۰	انباردار و کارمندان خدماتی
۵۵	تکنیسین های برق
۳۷	نانوایی
۳۶	مهندسین شهرسازی
۳۴	مهندسین مکانیک
۳۴	مکانیک اتومبیل
۳۰	نجار
۳۰	بنای پلاستر
۲۱	صاحبان ابزارهای کار (این شغل در انگلستان وجود دارد) (کسانی هستند که وسایل و ابزارهای کار ساختمانی را اجاره می دهند)
۱۹	رانندگان پایه یک
۱۱	رانندگان اتوبوس های داخل شهری
۸	کارگران آهنگری ساختمانی
-۱	کارگران نانوآخانه ها
-۳	کلفت و نوکر، کارگران خانه
-۵	راننده لیفتراک

جدول گروه بندی جامعه از نظر درآمدها و میانگین تغییرات در آمد آن ها از سال ۱۹۷۸ تا سال ۲۰۰۸

گروه بر مبنای درآمد تغییرات در درآمد در دوره بالا (درصد)

۱۰۵	گروه اول (درآمدهای بالا)
۵۶	گروه متوسط
۲۷	گروه آخر، کم درآمدها

مرگ بر کاپیتالیزم

مظفر - جون ۲۰۱۱